

Tampereen

PAKANA- SANOMAT

1-2007

Uskonnoton vaihtoehto

**TÄSSÄ
NUMEROSSA**

**VAKAUMUKSEN
KUNNIOITTAMISESTA**

**USKONNONVAPAUDESTA
LASTEN NÄKÖKULMASTA**

**KIRKON MERKITYKSESTÄ
SUOMESSA**

www.eroakirkosta.fi

Julkaisija Tampereen vapaa-ajattelijat ry

PAKANA- SANOMAT

Julkaisu ja kustannus Tampereen vapaa-ajattelijat ry

Yliopistonkatu 58 B 6.krs
33100 Tampere
045 -1303837
tampere.vapaa-ajattelijat.fi
yhdistys@tampere.vapaa-ajattelijat.fi

Päätoimittaja

Petri Karisma
040 - 7489532
petri.karisma@orvokki.net

Taitto

Kirsi Koskenkorva

Kuvat

Juha Seitz

Avustajat

Timo Rantala
Kaj Torrkulla

**Seuraavan lehden jutut
toimitukseen viimeistään
25.5.2007**

Lehti ilmestyy neljä kertaa
vuodessa.

Lehden kirjoitukset eivät
välttämättä vastaa
julkaisijan kantaa.

1/2007

Tässä numerossa:

- 3** Uskonnollisten yhteisöjen valtioneuvo?!
- pääkirjoitus
- 4** Ristisanatehtävä puusta
- pakina
- 5** Atte Ateisti ja Pastori Pyhäatosi
- sarjakuva
- 6** Pappi vs. pakana
Keskustelua kirkon merkityksestä Suomessa
- 10** Etsikää itse
- 11** Siunaus loukkasi monen punaisen vakaumusta
- 12** Pyörimällä taivaaseen
- 13** Jumala pornografisoidaan
- 14** Apin palsta
Pakottakaa lapset minun tyköni
- 16** Kiusanhenki
- runo
- 18** Eroakirkosta.fi

USKONNOLLISTEN YHTEISÖJEN VALTIONAPU?!

Jälleen kerran kulttuuriministeriöstä kuuluu kummia. Kulttuuriministeri Saarela toi uudelleen esille ajatuksen rekisteröityjen uskonnollisten yhteisöjen valtionavusta. Nykyisin valtio auttaa rahallisesti merkittäväällä panoksella valtionkirkkoja. Saarelalla on ilmeinen tarve saada samalle kakulle myös muut uskonnolliset yhteisöt, kuten mormonit ja muslimit. Esitys on uskonnottomien kannalta hyvin ongelmallinen, koska siinä ei millään tavalla huomioida voimakkaimmin kasvavaa vakaumuksellista ryhmittymää, eli uskonnottomia.

Esityksen suurin ongelma ei ole uskonnottomien asema, vaan se, että siinä pääsisi valtion avun piiriin sellaisia uskonnollisia yhteisöjä, jotka eivät allekirjoita kaikkia Suomen valtion ihmisoikeusnormeja. Suomen valtio ei voi tukea taloudellisesti uskonnollisia yhteisöjä, joiden oppi on ristiriidassa Suomessa vallitsevan ihmisoikeusajattelun kanssa. Suomessa naiset ovat tasa-arvoisia miesten kanssa ja homoseksuaaleilla on oikeus muodostaa parisuhteita ja elää omaa elämäänsä heteroseksuaalien tapaan. Valtaosalla uskonnollisista yhteisöistä naisten asema ei ole tasa-arvoinen miesten kanssa. On vaikea kuvitella, että Suomen valtio voisi tukea muslimeja ennen kuin he sallivat naispuoliset hengelliset johtajat. Homoseksuaalien asema uskonnollisissa yhteisöissä on vielä vaikeampi kuin naisten. Homoseksuaaleja vainotaan, eikä heidän sallita toteuttaa taipumustaan edes valtionkirkoissa, muista uskonnol-

lista yhteisöistä puhumattakaan.

Valtion tuki uskonnollisille yhteisöille johtaisi tilanteeseen, missä valtio yrittää toimillaan saada kaikille Suomen kansalaisille samantyyppiset ihmisoikeudet, mutta samalla tukee yhteisöjä, jotka toimivat tätä tavoitetta vastaan. Tilanne olisi sama mikäli valtio tukisi jotain urheilujärjestöä, joka julkilausumissaan kertoisi tukevansa dopingia ja tekevänsä kaikkensa, että urheilijat eivät jää kiinni dopingista. Miten valtio voi edes ajatella tukevansa yhteisöjä, jotka eivät suosi naisille ja homoseksuaalille samoja ihmisoikeuksia kuin heteromiehille?

Petri Karisma

RISTISANATEHTÄVÄ PUUSTA

Ensimmäisen ristisanatehtävän laati-
vat joskus muinoin otaksut-
tavasti roomalaiset kiinnittä-
mällä kaksi lankkua ristikkäin
toisiinsa. Pidemmän pysty-
puun yläosaan jätettiin tila
ristisanalle ja sen alle lyötiin
elävä äijä nau-
loilla ristiin rastiin
kiinni vinkiksi.
Ristisanatehtävä
juntattiin maa-
han pystyyn kan-
san pohdittavak-
si.

No, jokuhan äkkäsi jo koh-
ta, että ratkaisu on tietenkin
INRI, ja saman tien se sitten pai-
kalleen kirjoitettiin. Näin oli en-
simmäinen ristisanatehtävä
suoritettu ja jopa vinkkimies itse
totesi ikään kuin hämmästy-
neenä katseensa ylös luoden: "Totises-
ti, totisesti, se on täytetty!"

Kovin paljon kirjallisia vaatimuksia ei
siis ensimmäisiin tehtäviin asetettu, ja
ajanvietteet olivat tuolloin muutenkin
vähissä. Ihmisille näytti riittävän jurotta-
minen nuotion ääressä synkkiä tuumail-
len.

- Helvettiin tässä mennään, jos usko
horjuu, vaikka Jumala on tipotiessään,
totesi eräs fundamentalistinen paimen-
tolainen kerran nuotiolla, ja muut läs-
näolijat peesasivat häntä päitään nyö-
kytellen näkymättömän Herran pelos-
sa.

Syytä ajanvietteet tuohon aikaan liit-
tyvät, eivät niinkään ristisana- vaan ris-

tiriitatehtä-
vien ratkomiseen
ja ne eivät tieten-
kään olleet helppo-
ja.

Esimerkiksi paki-
noitsija Salomon kir-
joitteli innokkaasti sa-
nanlaskuja ihmisten
huviksi, ja siinä hän
sitä vierähti tunti poi-

kineen kaiken maailman pähkäi-
lyjä puntaroidessa.

Pakinoitsija Salomon kirjoittaa
Raamatun 1992 uuden suomen-
noksen Sananlaskujen kirjassa
26:4 seuraavasti: "Älä vastaa
tyhmälle hänen tyhmyytensä mu-
kaan, ettei itsekkin saisi tyhmän ni-
meä." Toisaalta seuraava jae
26:5 lyö äimäksi: "Vastaa tyhmälle hän-
nen tyhmyytensä mukaan, ettei hän ku-
vittelisi olevansa viisas."

Pakinoitsija Salomon ei tunnu tietävän,
mitä tyhmän kanssa tekisi, sillä jos vas-
taa, saa itsekkin tyhmän leiman, mutta
kuitenkin tyhmälle on vastattava, jottei
tuo pääsisi kerskumaan. Vau! Ei ihme,
että Salomon piti itseään viisaana. Lu-
kijoilla täytyi olla samanlaiset fiilikset
kuin fysiologi Ivan Pavlovin testipiskeil-
lä. Toisaalta samanlaiset tuntemukset
näyttävät olevan myös nykypäivän us-
kovaisilla ristiriitatehtäviensä parissa.

Pakinoitsija Salomon väittää vuoden
1992 uudessa suomennoksessa Sa-
nanlaskujen kirjassa 8:31 Herran sano-

van: "Maan kiekko oli leikkikalunani..." Herra on näemmä urheilumiehiä ja harvasti nuoruudessaan maakiekkoilua. Myöhemmin hän lienee siirtynyt golfiin, koska peliväline on pyöristynyt. Vai onko?

Melkoinen ristiriitatehtävä, koska planeettamme oli Raamatun nykyaikaistajille kiekko edelleen vielä 1990-luvulla. Ristiriitatehtävän ratkaisun täytyy siis olla se, että kiekko on oikeastaan pallo, kun sitä katsoo sopivalta kantilta. Siksi maa näyttää pallolta myös avaruusalukselta katsottuna ja olemme vain saaneet vaikutelman kuin asuisimme pallolla, vaikka kiekkohan tämä viisaasti ajateltuna toki on, salomon soikoon!

Ristiriitatehtävän tarjoaa myös muinainen kauppa-akti, joka osoittaa Daavidin joko hyväksi bisnesmieheksi tai sitten ei. 1. Aik. 21:25 "Daavid maksoi maasta Araunalle kuusisataa kultasekeliä" ja 2. Sam. 24:24 "Daavid osti pui-matantereen ja härät viidelläkymmenellä hopeasekelillä."

Tärkeintä on, että Daavid joka tapauksessa maksoi jotain ja sentään valutta pysyi samana. Raamatun nykyaikaistajat olisivat tietysti voineet laittaa Daavidin maksamaan euroillakin. Ja härät olisi voinut vaihtaa Valmet-traktoreiksi, mutta ehkä ne tehdään seuraavassa nykyaikaistuksessa.

Tapio Aho

www.eroakirkosta.fi

- Timo Vuorinen

Papin ja pakanan keskustelut jatkuvat myös vuonna 2007. Nyt formaatti on hivenen erilainen kuin vuonna 2006. Tänä vuonna kirjoitamme yhdessä sovitusta aiheesta ilman, että näemme toistemme juttuja eli emme siis viime vuoden tapaan vastaa toistemme kirjoituksiin. Näin kirjoituksista tulee enemmän kirjoittajansa näköisiä. Toivottavasti lukijoille avautuu uusia näköaloja kummankin puolen maailmankuvaan ja ajatteluun. Keskinäinen ymmärrys ja toisen olemassaolon hyväksyminen on edellytys rauhanomaiselle rinnakkaiselolle.

ONKO KIRKOLLA MERKITYSTÄ SUOMESSA?

Keskityn kirjoituksessani evankelis-luterilaisen kirkon, eli valtionkirkon merkitykseen Suomessa. Kirkolla on ollut ja on merkitystä suomalaisessa yhteiskunnassa. Tämän merkityksen hyvyyden tai huonouden arviointiin vaikuttaa arvioijan henkilökohtainen vakaumus, joten tästä asiasta tuskin koskaan päästään yksimielisyyteen. Mutta on oleellista keskustella tästä aiheesta, jotta ihmiset voisivat muodostaa siitä kunnollisen mielikuvan. Koska Suomi on ollut hyvin pitkään kristillinen maa, on tästä aiheesta aikaisemmin läpi päässyt vain kirkollinen näkemys.

Kirkon saavutukset historiassa

Historiassa kirkolla on ollut merkittävä rooli, onhan se pitänyt vallassa lähes kaikki inhimillistä ja "taivaallista". Voidaan rehellisesti sanoa, että keskiajalla Suomessa ei edes metsässä kaatunut puu, ellei kirkko sitä tiennyt. Lähes kaikilla oppineilla oli papin koulutus, koska muuta koulutusta ei ollut tarjolla. Voidaanko näin ollen sanoa, että kaikki merkittävä edistys tapahtui kirkon ja kirkon miesten toimista. Rehellisyyden nimissä ei! Jos kaikki kehitys lasketaan kirkon ansioksi, niin silloin unohdetaan ja yksinkertaistetaan toimijoiden motiivit. Voihan hyvinkin olla, että uudistajien tausta-aatteet ovat peräisin renessanssista tai valistuksesta.

Suomessa kansakoululaitoksen isänä pidetään Uno Cygnaeusta. Hänet valittiin valmistelemaan kansakoululaitosta Suomeen vuonna 1858. Senaatin ajatukseen perustaa kansakoululaitos Suomeen vaikutti aivan varmaan huomattavasti enemmän valistus kuin kristinusko. Vaikka Cygnaeus oli pappi, niin on aivan varma, että suurin innoittaja hänellä oli valistus, ei kristinusko, joka näyttää monissa lähteissä olevan motiivina.

Kirkko edistämässä tasa-arvoa

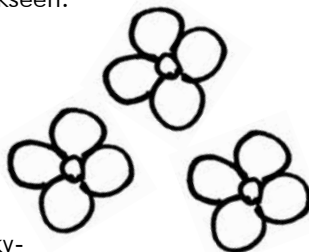
Uskovaisilla on taipumusta nähdä kirkko merkittävänäkin toimijana ja jopa aloitteen tekijänä myös sellaisissa asioissa, joissa sillä ei ole

ollut osaa eikä arpaa. Tästä on hyvänä esimerkkinä yhteiskunnan tasa-arvoistuminen ja yleensäkin ihmisoikeuskysymykset. Uskovaisten piirisä kirkko nähdään merkittävänäkin tasa-arvon ja ihmisoikeuksien puolestapuhujana. Kirkko yrittää kerätä itselleen pisteitä, vaikka todellisuudessa se on ollut ennemminkin jarrumies ja tasa-arvon vastustaja.

Naiset saivat pappisoikeudet vasta kauhean tappelun jälkeen vuonna 1986. Miehillä tämä oikeus on ollut kirkon perustamisesta lähtien. Kirkon mielestä homoseksuaaleille ei kuulu samat ihmisoikeudet kuin heteroseksuaalille. Mitä tasa-arvoa tämä tällainen on? Kristityt jopa kehtaavat väittää, että kristinusko on tasa-arvon uskonto. Minun on hyvin vaikeaa löytää mitään tasa-arvoa kirkon naisten ja homoseksuaalien kohtelussa. Tasa-arvo ja ihmisoikeuskysymyksissä kirkon merkitys on ollut puhtaasti kielteinen. Kirkko on pyrkinyt määrätietoisesti hidastamaan naisten ja seksuaalivähemmistöjen tasa-arvoa ja täysien ihmisoikeuksien toteutumista. Kirkko käänsi kelkkansa naispappeusasiassa vasta, kun naispappeuden vastustaminen ei ollut enää poliittisesti mahdollista ilman merkittäviä yhteiskunnallisia tappioita. Kirkko ei todellakaan ole ollut näissä kysymyksissä aloitteen tekijä, vaan se on joutunut reagoimaan yhteiskunnan muutokseen.

Nykyinen sekulaarinen Suomi

Suomi on sekularisoitunut viimeisten vuosikymmenen aikana vauhdilla, eikä kirkko ole pystynyt siihen vaikuttamaan, vaikka sillä on ollut lähes esteetön mahdollisuus vaikuttaa mm. lainsäädäntöön. Nyky-

ään kirkko on näyttänyt hukanneensa suoran yhteyden lainsäätäjiin. Kirkko ei pystynyt vaikuttamaan parisuhdelain säätämiseen, vaikka aivan varmasti oli tiedossa, että kyseinen laki tulee aiheuttamaan kirkolle aivan valtavia ongelmia. Voi hyvinkin olla, että parisuhdelaki ja siitä aiheutuneet ongelmat kirkolle tulevat olemaan yksi merkittävä syy, miksi kirkko lopullisesti erotetaan valtiosta muutaman vuoden päästä. Valtiohan ei voi tukea sellaista yhteisöä, joka ei allekirjoita valtion ihmisoikeusnormeja. Toisaalta, jos kirkko päätyy hyväksymään homoseksuaalien ihmisoikeudet, niin silloin on tiedossa monin verroin pahempi sota kirkon sisällä, kuin mitä naispappeuden hyväksyminen tiesi.

Parisuhdelaki ja sen ympärillä käyty kirkollinen keskustelu kuvaa hyvin kirkon nykyistä merkitystä yhteiskunnassa. Kirkko on nykyään vastaanottaja ei määrittäjä, eli kirkko joutuu sopeutumaan maallisen vallan normeihin eikä toisin päin, mikä oli ollut tapana vielä jokin vuosisata sitten. Tämä on hyvin terve kehitys, koska Suomessa ei tarvita ulkoparlamentaarisia valtakeskittymiä.

Petri Karisma

ONKO KIRKOLLA MERKITYSTÄ SUOMESSA?

Merkitys on hankala sana. Joillakin asioilla on paljon merkitystä ihmisen elämään, vaikka hän ei sitä itse tiedostaisi. Jokaisen ihmisen elämään DNA:lla on keskeinen merkitys. Painovoimalla on ratkaiseva merkitys, että pysymme maan pinnalla. Terveydellemme on merkityksellistä, mitä syömme ja miten kuntoilemme. On asioita, joiden merkityksestä olemme selkeämmin tietoisia ja asioita, joiden merkitys saattaa valjeta vasta pitkän pohdinnan jälkeen.

Luulen, että monelle ihmiselle kirkon merkitys kuuluu enemmän saraan, jonka merkitystä joutuu hetken aikaa pohtimaan. Merkitys saattaa silloin korostua, jos elämässä on tapahtumia, joihin kirkko perinteisesti liitetään. Tällaisia ovat esim. kaste, konfirmaatio, häätjuhlat tai hautajaiset. Mutta epäilen, että kirkon todellinen vaikutus ja merkitys kirkastuu vasta hetken viiveellä.

Suomi ilman kirkkoa?

Voisimme leikkiä hetken ajatuksella, minkälainen Suomi olisi ilman kirkkoa. Lapsia ei kastettaisi, ei olisi seurakunnan lapsikerhoja eikä pyhäkouluja, kouluissa ei olisi seurakuntien iltapäiväkerhoja eikä aamuhartauksia, rippikoululeirejä ei pidettäisi eikä konfirmaatiojuhliakaan. Seurakuntien leirikeskusten puuttuessa erilaisia lasten, nuorten, eläkeläisten ja diakonian järjestämiä leirejä ei olisi.

Suomalaisille aviopareille ei olisi perheasiain neuvottelukeskusta.

Luonnollisesti seurakuntien kuorotoimintaa ei olisi, ei diakoniatyötä, ei yhteisvastuukeräyksiä eikä erilaisia lähetystapahtumia. Ei vankiloissa, ei sairaaloissa eikä puolustusvoimissa työskentelisi yhtäkään pappia. Eläkeläisten moninaiset piirit, retket ja tapahtumat puuttuisivat eikä kesäisin olisi yhtäkään hengellistä kesäjuhlaa.

Kun tuota listaa lukee, niin tulee väistämättä sellainen olo, että kovin tyhjäksi muuttuisi suomalainen yhteiskunta, jos kirkko katoaisi keskuudestamme. Varmasti jotakin uutta kehitettäisiin pikkujhljaa tilalle, mutta miten laajan suosion "se uusi" saisi kansan syvien rivien keskuudessa?

Pintamerkitys ei riitä kaikille

Olen viime vuosina miettinyt, miksi suomalaiset ovat niin jähmeitä taputtamaan erilaisissa tv:n yleisohjelmissa. Esitän väitteen, että ilmiön taustalla on useimpien ohjelmien täydellinen merkityksettömyys. Ihminen ei taputa asialle, joka ei hänestä ole merkittävä. Luulen, että sen verran suomalaisessa yhteiskunnassa on jäljellä hengellisyyden rippeitä, että mikä tahansa tyhjänpäiväisviihde ei saa suo-

malaiselta taputuksia. Vähän enemmän odotetaan.

Uskallan väittää, että jos kirkon merkitys katoaa ihmisten mielistä, niin pinnallistuminen tulee kiihtymään vieläkin radikaalimmalla tavalla. Kun ei osata enää hakea elämään mitään syvempää ulottuvuutta, niin jää jäljelle viihde. Tiedehän ei tuo lohtua eikä sisältöä kenenkään elämään. Se vain kuvaa, miten asiat ovat. Jos uskonto ja kirkko pyyhitään pois, niin mikään taho ei sen jälkeen pyri vastaamaan kysymyksen: Mikä antaisi elämälleni sisällön? Onko elämälläni mitään syvempää tarkoitusta? Onko mitään syytä elää?

Näihin kysymyksiin ja moniin muihin elämän syvärakenteisiin liittyviin asioihin kirkko on pyrkinyt vastaamaan vuosisatojen aikana. Kun katson nykyajan ihmistä monine vaikeuksineen ja kysymyksineen, niin ajattelen että kirkolla olisi tälle hyvinkin paljon merkityksellistä sanottavaa, mutta yhä harvempi haluaa sitä kuunnella. Kirkon rooli on siirtynyt eturivin aktiivisesta vaikuttajasta takarivin osittain näkymättömäksi hahmoksi.

Kirkon tarjonnan monipuolisuutta ei tajuta

Kirkon merkitys tulee jatkossa olemaan korostuneemmin elämän syvien vesien äärellä seisominen. Kirkko tulee jatkossa olemaan enemmän niiden pakopaikka, jotka saavat tarpeekseen nykyajan oravanpyöristä ja tyhjäksi muuttuvista arvoista. Totta kai kirkko pyrkii tarjoamaan mahdollisimman pitkään omia palvelujaan kaikille halukkaille ja tuomaan syvällisempää pohdiskelua ihmisten arkeen, mutta valitettava tosiasia on, että jokainen kirkosta eroaja jouduttaa sitä kehitystä, että edellä kuvattuja palveluja joudutaan karsimaan pois. Luultavasti monikaan suomalainen ei tajua, kuinka ainutlaatuisen monipuolinen, korkeatasoinen ja tasavertainen suomalaisen kirkon tarjonta on maasamme ollut.

Uskon, että vähitellen ajaudutaan tilanteeseen, jossa vain kirkon jäsenille tuotetaan palveluja. Vähenevät veroeurot eivät riitä kaikille jaettaviksi, jos yhä suurempi osa kansalaisista haluaisi päästä kirkollisiksi vapaamatkustajiksi. Toivottavasti kirkosta eronneet hyväksyvät tällöin muuttuneen asian tilan eivätkä ala tasa-arvon nimissä vaatia palveluja, joita eivät ole valmiita maksamaan.

Lopuksi totean niille, jotka kirjoitukseni suututtamina sanovat, että hengellisyyttä löytyy muualtakin kuin kirkosta, että niin löytyy, mutta miksi pitäisi sen takia ajaa alas toimintamuoto, joka on vuosisatoja tarjonnut toimivaa apua ihmisten hengellisiin tarpeisiin.

Ilkka Wiio
seurakuntapastori

ETSIKÄÄ ITSE

Minulle on usein kerrottu Pakanasanomajuttujeni lukemisen jälkeen tai muussa keskustelussa, että olen liian yleinen, liian suvaitseva ja liian avoin eri vaihtoehdoille. Monet halusivat selkeitä vastauksia, yksinkertaisia ratkaisuja ja yleispäteviä selityksiä kaikkiin käsittelemiini asioihin. Joillekin tuntuu olevan hyvin vaikeaa ymmärtää ja hyväksyä, että elämällä ei ole ennalta määrättyä tarkoitusta tai kaikille sopivaa suunnitelmaa.

Selkeä perusta, mutta avoin mahdollisuuksille

Mutta mitä tarkoitetaan sillä että olen liian yleinen ja avoin? Mielestäni tämä jakaantuu kahteen eri asiaan. Ensiksi minulle selkeä asia on, että jumalia ei ole, joten myös uskontojen ja kirkon opetusten perusta on väärä. Tästä pääsemmekin asian toiseen puoleen, eli miksi elää ja mitä tehdä elämässään? Koska jumalia ei ole niin ihmisten on itse selviydyttävä maailmassa ja keksittävä ratkaisut ongelmiin. Juuri tämä asia on se, jossa ei ole selkeää ratkaisua. Vaikka maailmankuvani ja elämänkatsomukseni perusta on selkeä ja vakaalla pohjalla, vaihtoehtoja oman elämän toteuttamiseksi on paljon.

Olen huomannut, että minulta selkeitä vastauksia haluavat henkilöt ovat usein uskovaisia tai muuten jollakin tavalla taipuvaisia mystiikkaan tai yliluonnolliseen ajatteluun. Heille on jostakin syystä vaikeaa ymmärtää, että maailman-

kuvani uskonnoton perusta on selkeä ja ristiriidaton, vaikka käytännön elämässä on paljon eri toimintavaihtoehtoja. Tämä kertoo varmasti ihmisten ajattelumaailmasta ja tavasta hahmottaa asioita. Joillekin on tärkeää jumaliin, profeettoihin ja guruihin luottaminen ja heidän kirjoituksiinsa uskominen. Ikään kuin ilman tällaista ihmiskunnan ulkopuolelta tulevaa pohjaa ei voisi laatia minkäänlaisia elämän suunnitelmia.

Toimintavapaus on rikkaus

Ihmiset, joiden kanssa vietän eniten aikaa, pystyvät hyväksymään elämän vaihtoehdot, omat suunnitelmat ja epävarmuuden. Tämä varmasti johtuu siitä että jokainen hakeutuu kaltaistensa seuraan, ryhmään jossa on yhteisymmärrys ja samanlainen ajatusmaailma. Muille minun on vain sanottava että minä en tarjoa yksiselitteisiä vastauksia elämään, en anna valmiita merkityksiä joka asialle, koska sellaisia ei ole. En tarjoa kaikkeen valmiita vastauksia, koska kukaan ei voi tehdä sitä. Sanon edelleen että etsikää itse ja löytäkää oma tienne. Joidenkin mielestä liian ympärilyöreeää, mutta minun mielestäni ainoa oikea tapa ajatella, kirjoittaa ja teidän lukijoiden elää elämänsä. Mielestäni on vapauttava ajatus, että voi vaikuttaa omaan elämäänsä, eikä tarvitse olla jumalien armoilla. Tämä on ihmisenä olemisen suuri rikkaus.

Timo Rantala

SIUNAUS LOUKKASI MONEN PUNAISEN VAKAUMUSTA

Aamulehti uutisoi (22.1.) näyttävästi tapahtumaa Kangasalan kirkossa, jossa piispa Juha Pihkala siunasi vuoden 1918 kansalaissodassa punaisten puolella kuolleet ja Kangasalan joukkohautaan haudatut vainajat. Aamulehti käsittelee tätä tapahtumaa vielä pääkirjoituksessa 23.1. "Nyt, liki 90 vuotta myöhemmin, nähtiin hieno kädenojennus, kun Kangasalan kirkossa siunattiin sodassa kuolleita punaisia, jotka oli haudattu ilman seremonioita joukkohautaan."

Monet kaatuneiden uskovaiset omaiset pitivät siunausseremoniaa arvokkaana tapahtumana. Se heille suotakoon. Mutta mutta, kaikkien kaatuneiden läheiset eivät tuota siunausta hyväksy. Siunaamisella loukattiin nyt häikäilemättä monen punaisen vainajan vakaumusta, sillä kaikki heistä eivät suinkaan olleet kristinuskon kannattajia. Päinvastoin, uskonottomina he taistelivat uskonnonvapauden puolesta ja myös uskonottomuuden puolesta. Silloinhan suomalaisten ateistienkin piti kuulua kirkkoon. Näille ihmisille kristillinen siunatuksi joutuminen olisi ollut kauhistus.

Sosialidemokraattisen puolueen puoluekokous Forssassa jo vuonna 1903 asetti tavoitteekseen, että valtio ja kirkko on erotettava toisistaan ja uskonto on julistettava yksityisasiaksi ja uskonnollisilta järjestöiltä pitää poistaa kaikki etuoikeudet. Kirkollisten hautausmaiden sijaan vaadittiin maksutonta kunnallista hautausta. Kouluista haluttiin myös poistaa uskonnon opetus.

Kansalaissodan punaisista iso osa oli silloisia sosialidemokraatteja ja he arvostivat puolueen tavoitteita. Yksi sellainen tavoite oli saada maahan uskonnon vapaus ja samalla uskonnottomuuden vapaus. Nyt näin ajattelevien vainajien siunaaminen Kangasalla häpäisi heidän elämänkatsomustaan. Siihen ei mielestäni kenenkään pitäisi syyllistyä.

Vaikka vielä 1918 lähes kaikki punaiset nimellisesti olivat seurakuntien jäseniä, ei se anna edes piiskalalle oikeutta siunata kaikkia kaatuneita punaisia, sillä silloin heillä ei ollut mahdollisuutta erota kirkosta eli ei ollut uskonnonvapautta. Se tuli lakiin vasta vuonna 1922. Piispan olisi pitänyt ottaa selville, ketkä vainajista olivat uskovaisia ja siunata vain heidät.

Teuvo Kantola

**TIESITKÖ MUUTEN,
että vuonna 2010
evankelis-luterilaiseen
kirkkoon kuuluu alle
80% suomalaisista,
mikäli kirkosta
eroaminen pysyy
nykyisellä tasolla.**

PYÖRIMÄLLÄ TAIVAASEEN

Kuten tiedämme, synti lähtee kunnan itsekurituksella (vertaa Jeesuksen itse-tuhoinen käytös, paasto, katumusharjoitukset, oman selän ruoskinta, ym.). Tässä suhteessa intialainen hindupappi Lotan (Ludkan) Baba on suorittanut kunnioitettavan perusteellista työtä puhdistaakseen omaa ja seuraajien sielua. Baba seisoi ensin 2326 päivää, eli liki 7v temp-pelin edessä. Tämähän ei vielä riitä mihinkään, joten hän session päätteeksi kieri 4000 km Ahmadabadista Himalajalle Vishnu Devin temppeleihin (240 päivää). Baba – paitsi vähensi maailmassa vallitsevan synnin määrää - lunasti myös näin paikkansa hindujen juhlittuna sankarina. Sittemmin hän on jatkanut pyörimistä, ja hänet tunnetaankin käsitteellä "Rolling Saint".

Kirkon edessä pat-sastelu ei nyt niin jaksaa innostaa, mutta tuo kuperkeikkojen heittäminen on upea homma! Onhan selvää, että henkilö on sitä hienompi ihminen, mitä kauemmin hän jaksaa pyöriä. Lapsuudesakin kovin kuperkeikkaaja oli porukan kingi. Sen lisäksi suoritus nostaa jumalanpalveluksen ja synninpäästön aivan uudelle tasolle. Tuon rinnalla katumusharjoitukset ja rukoilut tuntuvat mielenkiinottomilta pikkunäper-tämisiltä. Pyöriminen on paljon haus-

kempaakin kuin synkkä syntiensä kertominen. Baban rupeaman jälkeen ei enää jaksaa innostua, jos joku kristitty elvistelee Santiago de Compostelan tien patikoinnilla (750 km). Tuon tien kävelijät saavat syntinsä anteeksi, ja pappeilta siitä kirjallisen todistuksen. Vaan

sanan mukaisesti pelkkää paperia ovat tästedes Compostelan kul-kijain ponnistelut. Suostun nostamaan hattua vasta, kun uskovainen kertoo heitelleensä kuperkeikkoja koko matkan. Jahveakin saattaa harmittaa, kun vääräuskoiset kierivät ja pyörivät, samalla kun kristityt pullamössöpyhiinvaeltajat leppoisasti vain käppäilevät. Eikö jo Jeesustakin hävetä antaa syntejä anteeksi pelkän jalkatyön vastineeksi? Reilusti vaan kristittyjenkin kynärpäät verille, että Kristuksen kärsimykset konkretisoituvat.

Saunailloissakin voisi rykäistä ja kysyä, kuinkas moni minun lisäkseni on tästä porukasta kierinyt kolme kertaa Suomen päästä päähän? Ehkäpä kaikkien suomalaisten kannattaisikin alkaa pyöriä. Yhteiskuntana Suomi tosin lakkaisi olemasta, kun palomiehet, kirurgit, putkimiehet jne. kierisivät E-seitenvitosta

pitkin Jäämerta kohti ja takaisin. Mutta mitä siitä, palkanahan olisi Jumalan suosio. Suomi myös alettaiisiin tuntemaan maailmalla viisaiden ja hurskaiden Jumalaapelkääväisten mallimaana, jossa

kaikki vaan kierivät – vauvasta vaariin. Meille virtaisi pyörijöitä pyhiinvaellukselle kaikkialta maailmasta ja Suomi kiilaisi jopa Compostelan edelle. Synnittömyystodistuksia jaettaisiin niin paljon, että Jumala joutuisi lakkauttamaan kiirastulen tarpeettomana.

Harmi, että suomalaiset ovat niin jäykäniskaista kansaa, että kuperkeikat Jumalan kunniaksi eivät millään taivu. Suomalaisia kulkee kyllä Compostelan tiellä patikoimassa synnittömyyden perässä, mutta ei puhettakaan, että menisivät sen kierimällä. Jos minä olisin uskovainen, harjottaisin jo kiivaasti niskalihaksia virsien tahdissa.

Compostelan tien kulkijoilla ja Lotan Baballa on sama päämäärä, mutta eri jumala. Sen tähden länsimaissa ihaillaan vain ensin mainittuja, ja hymähdetään Baban saavutukselle. Jos minä ”ruoskin” itseäni synnittömäksi, se on viisautta, mutta jos veli-hindu tekee saman, se on naurettavaa. Ihmisen on äärettömän vaikea kritisoida omia toimiaan, sillä uskoosan hän luulee toimivansa aina oikein.

Timo Vuorinen

JUMALA PORNOGRAFISOIDAAN

Jumala sitä, jumala tätä; jumala istuu, jumala makaa; jumala edestä, jumala takaa... Koen katselevani pornokuvaa. Kuva esittelee jumalaparan joka puolelta esittelemässä avujaan himokkaalle katsojalle.

Joudun silloin tällöin tuijottamaan tuota kuvatusta, enkä yhtään pidä näkemästäni. Kuvan tekemisestä ja jumalan pornografisoinnista syytän ”kristillistä” fundamentalismia ja ns. tosiuskovaisten hengellistä hekumointia.

Jumala on henkeä nostattavaa Viagraa ja rintaa pullistavaa silikonia. Jumala selitetään ja selostetaan, ”ymmärretään” ja hyväksikäytetään puhki ja pilalle, prostituoidaan. Raamatulla lyödään päähän, muitakin kuin homoja. Vapautuksen uskosta käännytään sarron uskontoon, tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.

Julkea mestarointi jumalalla, jumalan ottaminen haltuun, omiminen ja omista-

minen pilkkaa, loukkaa, häpäisee ja likaa sitä, mitä minä pidän pyhänä. Kerska- ja turbouskovainen fundamentalismi ja hekumointi naulaavat pyhäni ristille. Tuo 110 prosentin uskovaisuus vangitsee pyhän vitriiniin poseeraamaan anteliaissa asennoissa – silloin kun tuo hillitön heterohurskaus ei itse asetu vitriiniin näyttelemään omia sulojaan.

Alan olla vakuuttunut siitä, että tiukkapipoinen uskovaisuus ei erota toisistaan jumalaa ja saatanaa. Ehkä kyseinen näyttelyesine ja pornotähti onkin saatana? Ja Jeesus pakotetaan muuttamaan viiniä vedeksi, ja jumala joutuu pakenemaan katakombeihin.

Ateismi on reilumpi tapa käsitellä jumala-aihetta kuin uskonnollinen fundamentalismi ja jeesustelu.

Kauko Tuovinen

APIN PALSTA Pakottakaa lapset minun tyköni

Ovatko lain-
säädäntö-
me uskon-
vapaudesta ja lap-
sikaste ristiriidassa ih-
misoikeuksien kanssa?
Toteutuuko uskonnonva-
paus lasten näkökulmasta?
Pari tuoreehkoa nettikeskuste-
lua [1] lasten uskonnolliseen kas-
vatukseen liittyen laittoivat ajattele-
maan. Keskusteluissa nostettiin esiin
mielenkiintoisia ja kiperiä kysymyksiä.
Tiivistäisin ongelman näin:

Miten uskonnonvapaus ja ihmisoike-
udet toteutuvat pienen lapsen näkökul-
masta, jos häneltä jo kasteessa riiste-
tään mahdollisuus olla täysin uskon-
noton?

YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmal-
linen julistus (1948) sanoo: "Kaikilla
henkilöillä on ajatuksen, omantunnon
ja uskonnon vapaus; tämä oikeus si-
sältää vallan uskonnon tai vakaumuksen
vaihtamiseen sekä vallan uskonnon
tai vakaumuksen ilmaisemiseen yksin tai
yhdessä toisten kanssa, sekä julkisesti
että yksityisesti, opettamisella, hartaus-
menoilla, palvonnalla ja uskonnonme-
nojen noudattamisella." [2]

Tuohon sisältyy ymmärtääkseni myös
oikeus olla harjoittamatta mitään uskon-
toa?

Myös Euroopan Neuvoston ihmisoie-
keussopimus (1950) lupaa samaa: Aja-
tuksen-, omantunnon- ja uskonnonva-
paus

1. Jokaisella on oikeus ajatuksen-,
omantunnon- ja uskonnonvapauteen.
Tämä oikeus sisältää vapauden vaihtaa
uskontoa tai uskoa ja vapauden

tunnustaa uskontoaan tai uskoaan joko
yksin tai yhdessä muiden kanssa julki-
sesti tai yksityisesti jumalanpalveluksis-
sa, opettamalla, hartaudenharjoituksis-
sa ja uskonnollisin menoin. [3]

Tämäkin on käsittääkseni voimassa
myös kääntäen – oikeutena olla uskon-
oton. Lasten oikeuksista on erikseen
säädetty Lapsen oikeuksia koskevassa
yleissopimuksessa (New York 1989, voi-
massa Suomessa 20.8.1991 alkaen)
mm. näin: "Sopimusvaltiot kunnioitta-
vat lapsen oikeutta ajatuksen-, oman-
tunnon- ja uskonnonvapauteen." [4]

Nyt ollaan ytimessä. Missä siis on lap-
sen oikeus siihen vapauteen?

Ja vielä pätkä sopimustekstiä: YK:n
vuonna 1966 julistama Kansalaisyhteis-
öiden ja poliittisten oikeuksia koskeva
kansainvälinen yleissopimus sanoo
näin:

1. Jokaisella on oikeus ajatuksen,
omantunnon ja uskonnon vapauteen.
Tämä oikeus sisältää vapauden tunnustaa
omavalintaista uskontoa tai uskoa
taikka omaksua se sekä vapauden joko
yksinään tai yhdessä muiden kanssa
julkisesti tai yksityisesti harjoittaa uskon-
toaan tai uskoaan jumalanpalveluksis-
sa, uskonnollisissa menoissa, hartau-
denharjoituksissa ja opetuksessa.

2. Ketään ei saa saattaa sellaiselle
pakotukselle alttiiksi, joka rajoittaa hän-
nen vapauttaan tunnustaa tai valita
oman valintansa mukainen uskonto tai
usko.

3. Henkilön vapaudelle tunnustaa
uskontoaan tai uskoaan voidaan aset-
taa vain sellaisia rajoituksia, jotka on
säädetty lailla ja jotka ovat välttämät-
tömiä suojelemaan yleistä turvallisuutta,
järjestystä, terveydenhoitoa tai mo-
raalia tahi muiden perusoikeuksia ja -
vapauksia.

4. Yleissopimuksen sopimusvaltiot si-
toutuvat kunnioittamaan vanhempain ja

tarvittaessa laillisten holhoojain vapautta taata lastensa uskonnollinen ja moraalinen opetus omien vakaumustensa mukaan. [5]

Mielestäni kohta 4 on selkeästi ristiriidassa kohdan 2 kanssa.

No, kuten alussa mainitsemisani keskusteluissakin korostettiin, vanhemmat kasvattakoot lapsiaan niin kuin parhaaksi näkevät. Se, onko kodeissa neljän seinän sisällä annettava ”uskonnollinen kasvatus” aivopesua vai ei, lie nee tapauskohtaista. Sille ei ulkopuolelta mitään voida. On kuitenkin erittäin arveluttavaa, jos vanhempien ja esimerkiksi pyhäkoulun opettajien auktoriteettiasemaa hyväksi käyttäen opetetaan pienille lapsille sitä paljon puhuttua ”vetten päällä kävelyä” tapahtunee-na tosiasiana.

Sen sijaan lapsikaste, pienen ihmisen liittäminen uskonnollisen yhteisön jäseneksi ja tulevaksi maksumieheksi, polkee mielestäni hänen yllä lueltuja oikeuksiaan. Tämä kirkon jäsen-automaatti vaikuttaa myös suoraan uskonnollisuuden (lue: tapakristillisyyden) vahaan asemaan yhteiskunnassamme ja on siten omiaan hidastamaan pyrkimyksiä kirkon ja valtion erottamiseksi. Tähän voitaisiin lainsäädäntöä [6] muuttamalla vaikuttaa. Eli kirkon tai muun uskonnollisen yhteisön jäseneksi pitäisi voida liittyä vasta täysi-ikäisenä, omasta halustaan, ei jonkun toisen. Silloin vasta voisimme puhua todellisesta uskonnonvapaudesta.

Uskomattoman hienoa kevättä!
Toivotteleepi
Api

Lähdeviitteet

- [1] <http://www.vapaa-ajattelijat.fi/keskustelu/read.php?5,19247>
<http://www.tiede.fi/keskustelut/viewtopic.php?t=13984>
[2] <http://www.uskonnonvapaus.fi/hakusanat/ihmisoikeusjulistus.html>
[3] [4] [5] <http://www.uskonnonvapaus.fi/artikkelit/sopimukset.html>
[6] <http://www.uskonnonvapaus.fi/lapset/asema.html>

MAHDOLLISUUKSIEN TORI

Tampereen vapaa-ajattelijat ry osallistuu myös tänä vuonna Mahdollisuuksien torille. Tori järjestetään tänä vuonna helatorstaina 17.5.2007. Paikkana on Väinö Linnan aukio Siperiassa. Samaan aikaan mahdollisuuksien torin kanssa järjestetään Pirkanmaan sosiaalifoorumi. Sosiaalifoorumi koostuu erilaisista seminaareista ja työpajoista, joissa voi ammentaa tietoa. Torin teemana on vuonna 2007 lapset ja köyhtymien.

<http://www.mahdollisuuksientori.fi/paikkakunnat/tampere>

KIUSANHENKI

Evankeliumit kiusaajasta kertoivat
Jeesukselle kuulemma kaikkea tarjosivat
Maallinen ei hänelle kelvannut
Maanpäällinen ei häntä houkutellut

Tuttu tarina omasta päämäärästä
Tarkoin tehdyistä valinnoista
Mutta mihin tuossa uskontoa kaivataan
Mihin kiusauksissa Saatanaa tarvitaan

Tavallista inhimillistä käytöstä
Kiusauksia on kaikilla
Kuka pystyy välttämään mitäkin
Liha on heikko, kenties henkikin

Työelämässä ja harrastuksissa
Tuntemattomien kanssa ja suhteissa
Mitä vain tarjoutua voi tulla eteen
Mitä tahansa houkutusta voi tulla esiin

Mitä kellekin tarjotaan
Mistä kukin joutuu kieltäytymään
Itsekkyys ei onneksi kaikkia koske
Valinnan paikassa omaa etuaan laske

Ei kaikkea kivaa ehdi tehdä
Paljon pitäisi kokea ja nähdä
Aikuisen elämässä
Niin paljon valittavissa

Valintojen runsas määrä
Onko päätös oikea vai väärä
Ratkaisu on työsi
Pystytkö nukkumaan yösi

Millä hinnalla muka myisit itsesi
Olisiko mikään sen arvoista
Myös yhteisen hyvän vuoksi
On kieltäydyttävä pahasta

Joskus on pakko kieltäytyä
Joskus pitää sanoa kyllä
Tilannetajua tarvitaan
Tuloksilla päätös ratkaistaan

Hetken hekuma
Voi olla pitkäaikainen kärsimys
Lyhytaikainen vaiva
Voi olla pitkäaikainen helpotus

Elä yhteisösi mukaan
Ei kavereita jätetä
Oman kutsumuksesi eteen
Ei omaa aatetta petetä

Isetuntemusta kysytään
Luottamusta itsen tarvitaan
Kaikista kiusauksista selvittäään
Omaan hyvään elämään

Timo Rantala

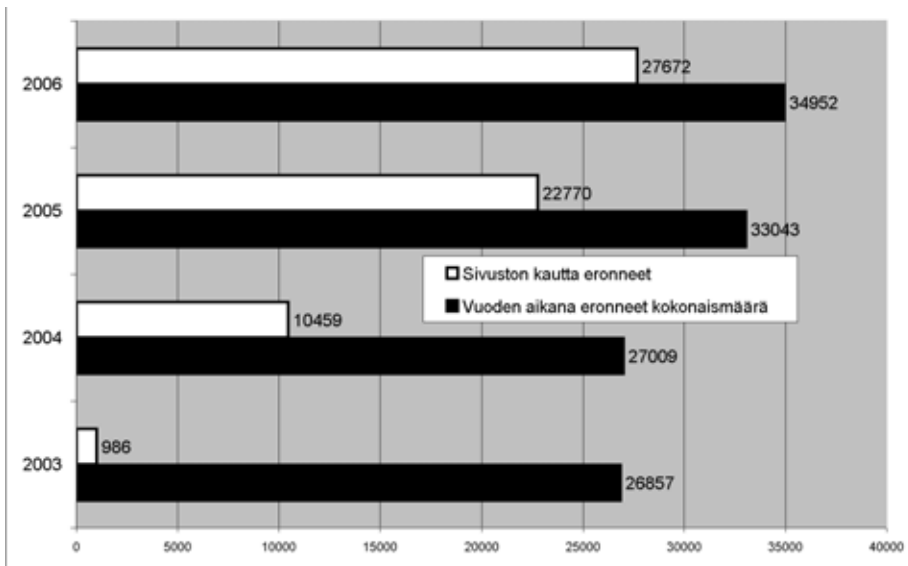
Valtionkirkkojen verotusoikeus puhuttaa lehtien sivuilla! Tämä on seurausta kasvaneista kirkosta eroamisluvuista. On vaikea perustella valtionkirkon asemaa, kun väki jättää kirkon kiihtyvään tahtiin.

Kun eroakirkosta.fi -sivusto perustettiin vuonna 2003, oli yhtenä keskeisenä tavoitteena saada valtionkirkkojen erityisoikeudet keskusteluun. Ilman keskustelua mikään ei muutu, eli keskustelu on ensimmäinen minimiehto, että muutosta voi edes toivoa tapahtuvan. Nyt kun keskustelun pää on saatu auki, niin on vain ajan kysymys, milloin oikeasti alkaa tapahtua. Tämä voi tietenkin olla hyvinkin pitkä aika.

Eroakirkosta.fi -palvelu on kaiken kaikkiaan ollut todellinen menestys. Sen avulla on saatu julkisuutta koko vapaa-

ajattelijaliikkeelle ja laajemminkin uskonnottomille. Olemme päässeet sivuston avulla pois marginaalista ja kiinnostus yhdistystä kohtaan on koko ajan kasvussa. Kiinnostus on havaittavissa konkreettisesti uusien jäsenten ja aktiivien muodossa. Ennen eroakirkosta.fi -sivustoa Tampereen yhdistys oli muuttaman aktiivien pyörittämä järjestö. Nyt toiminnassa on mukana useita kymmeniä enemmän ja vähemmän aktiivisia ihmisiä.

Eroakirkosta.fi -palvelun kautta on tänä vuonna erottu todella vilkkaasti. Maaliskuun 20. päivä ohitimme 6000 eronneen rajan. Vastaavan luvun saavutimme viime vuonna vasta kuukautta myöhemmin. Tänä vuonna tehdään jälleen kirkosta eroamisen ennätys - kuinka suuri, se jää nähtäväksi!

**TOIMISTO AVOINNA
MAANANTAISIN KLO 17-19
TULE SINÄKIN MUKAAN!**

Yliopistonkatu 58 B 6. kerros
33100 Tampere
045-1303837
tampere.vapaa-ajattelijat.fi
yhdistys@tampere.vapaa-ajattelijat.fi

JÄSENASIAT

yhdistys@tampere.vapaa-ajattelijat.fi

Jäsenhakemuksen voit tehdä osoitteessa
tampere.vapaa-ajattelijat.fi/jaseneksi
tai lähettämällä vapaamuotoisen hakemuksen toimiston osoitteeseen.

TAMPEREEN VAPAA-AJATTELIJAT RY HALLITUS VUONNA 2007

Petri Karisma

puheenjohtaja
040-7489532
petri.karisma@orvokki.net

Timo Rantala

varapuheenjohtaja

Jani Hinkka

taloudenhoitaja

Kirsi Koskenkorva

sihteeri

Teuvo Kantola

Laura Mäntysalo

Kaj Torrkulla

Lauri Junttanen

Juha Seitz

Sirkka Vadén

Antti Värri

**Tampereen vapaa-ajattelijat ry on poliittisesti sitoutumaton
uskonnottomien etu-, oikeusturva- ja kulttuurijärjestö.
Toimintamme painopistealueet ovat:**

Pyrimme saamaan kaikki uskonnot ja vakaumukset keskenään tasa-arvoisiksi. Merkittävin ponnistus tällä alueella on ev.lut. kirkon ja valtion erottaminen toisistaan kaikessa lainsäädännössä ja toiminnassa. Parhaiten tämän tavoitteen saavutamme, kun saamme päättäjät ja tavalliset ihmiset ymmärtämään, että kirkko ja kirkkoon kuuluminen eivät ole itsestäänselvyys.

Uskonnoton tapakulttuurin leviämisestä on muodostunut voimakkaimmin kasvava toiminnan alue. Moni ihminen kuuluu kirkkoon vain saadakseen juhlat ja puutteet häihin, hautajaisiin ja muihin perhejuhliin. Kuitenkin hauskat häät, lapsen nimiäiset ja iloisen juhlan aikuistumisen kunniaksi voi järjestää mainiosti ilman kirkon edustajiakin.

Vapaa-ajattelijat tuovat esille ja puolustavat uskonnoton oikeudellisia etuja. Asia, joka tahtoo päättäjiltä usein unohtua on, että uskontokuntiin kuulumattomilla on myös samat kansalaisoikeudet kuin kirkkoon kuuluvilla.

Tärkeä painopistealue on myös tieteellisen maailmankuvan levittäminen. Pidämme tervettä järkeä sokeaa uskoa parempana oppaana elämässä. Tieto on paras keino poistaa ihmisten erilaisia uskomuksia.

Leikkaa tästä tai kopioi, jollet halua leikellä lehteäsi

Haluan liittyä jäseneksi

(jäsenhakemus myös sähköisesti - kts.edellinen sivu)

Olen jo jäsen, mutta osoitteeni on muuttunut

Tampereen
vapaa-
ajattelijat
maksaa
postimaksun

nimi

osoite

postinumero ja -toimipaikka

puhelin

sähköpostiosoite

syntymäaika

päivä

kk

vuosi

**Tampereen
vapaa-ajattelijat ry
Tunnus 5012721
Info TAVA
33003 VASTAUSLÄHETYS**